

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko dežele za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od peterstopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravljalstvo je v Knafovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v 1. nadstr., upravljalstvo pa v pritličju. — Upravištvu naj se blagovoljno pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Posamezne številke po 10 h.

Uredništva telefon št. 34.

Upravištva telefon št. 85.

Koroške razmere.

Iz duhovniških krogov s Koroškega.

»Na Koroškem med Slovenci sploh ni razmer.« — tako nekako se je izrazil nekoč voditelj koroških Slovencev Grafenauer na nekem shodu. Ne vem sicer, kako naj se te besede tolmačijo, — vsekakor izvenkoroški Slovenci, zlasti pa kranjski, vse premalo izvedo o dejanju in nehanju, o življenju, kratko o političnih »razmerah« koroškega ljudstva ter delovanju raznih vodilnih faktorjev; in ako bi še »Slov. Narod« ne prinašal člankov in listkov, ki seznanjajo slovensko inteligenco in zavedne narodne sloje s koroškimi — recimo — razmerami, bi širša slovenska javnost ne izvedela sploh ničesar o koroških Slovencih; saj klerikalni listi kranjski, ki se pulijo le za sveto vero in duhovniško nadvlado, nimajo kot taki ne zanimanja, niti smisla za slovensko narodnost, ki je edino na Koroškem v resni nevarnosti, — kar je pa kranjskim zelo dometa briga. Zato pa se najde vendar še med koroškimi slovenskimi duhovniki, v kolikor jih že ni okužila »Slovenčev« pisava in ž njo kranjski hiperklerikalni zelotski duh, ki zamori vsak čut in smisel za vzvišeno nacionalno idejo, — še nekaj narodno čutečih elementov; in ti elementi dobro čutimo in z žalostjo opažamo, kako ona strupena sapa, prihajajoča vedno silnejša čez Karavanke, oni mrzli duh, ki preveča kranjsko internacionalno klerikalno politiko v pogubo slovenskega naroda, prevzema tudi polagoma in vedno bolj koroško duhovščino, odkar sta zavladovala na Koroškem kranjski od Šusteršiča sicer vzgojeni, a pregnani vihravi in kričavi Breje in znani Val. Podgorce.

Vspreh, ki so ga dosegli koroški Slovenci pri zadnjih državnozbornih volitvah, je omamil za hip slovensko javnost, katero so vede ali nevede slepili, da je vsled nove reforme Koroška »izgubljena«; toda ta vspeh so Slovenci skoro morali doseči v volilnem okraju, v katerem pravi Nemci po številu naravnost izginejo. Vkljub temu so dosegli Nemci v tem okraju častno, da, naravnost čudovito visoko število glasov, seveda s pomočjo slovenskih glasov, — in med temi slovenskimi glasovi je premmogo takih, ki bi bili volili Sloven-

ca, da je kandidiral na napredno slovensko — narodni program. Le resnično klerikalni Slovenci in tisti narodnjaki, katerih ne moremo nazivati klerikalne, a je pri njih navladala nacionalna ideja, so volili Grafenauerja, ki ne bi smel nikdar pozabiti, da je voljen od precejšnjega števila, če ne od večine svojih volilcev zgolj na slovenski narodni program.

Zato pa se naravnost čudimo Grafenauerjevemu nastopu na skupščini družbe sv. Cirila in Metoda. V kolikor mi poznamo moža, je bil od kranjskih klerikalcev, iz katerih je izšel Breje, pod čigar ero je jela iti na Koroškem klerikalna ljulika v cvetje, naravnost zapeljan. — Dobro vemo, da je Breje izšel iz Šusteršičeve šole in da je bil poleg Korošca in Kalana on tisti zli duh, ki je Grafenauerja pognal na skupščini v oženju po kostanj za kranjsko in izvenkranjsko klerikalno internacionalo. Boj med njimi in Šusteršičem, to dobro vemo, je zgolj oseben boj in tega bi nikdar ne smeli pozabiti oni, ki so v tistem famoznem zabavljanju na Šusteršiča specialno iz Brejčevih in Podgorčevih ust videli oziroma slutili kaj drugega.

V zadnjem nastopu Brejčevem na skupščini se je kaj jasno pokazalo, da ostane kranjski mračnjak mračnjak, čeprav živi med koroškimi Slovenci, in da je treba oni znani »Narodov« članek,*) v katerem se slavi isti dr. Breje, da je zavzel edino pravo narodno stališče, jemati z največjo rezervo. Saj je znano, da je pred kratkim smel na Koroškem nemoteno zborovati najzagrizenejši kranjski pop E. Lampe, saj je znano, kako je svoj čas v »Slovenec« ošteval Ehrlich dr. Oblaka samo zato, ker je zadnji na nekem shodu v Rožu zavrčal kranjskega župnika Zabukovca najdebelejšje laži. Dosti naivnih ljudi je še na Slovenskem, ki mislijo, da se je z onim bojem radi volilne reforme pričela druga politična struja med »požrtvovalnimi« koroškimi voditelji, ki s politiko nimajo ravno materialne izgube, kakor se to lahko trdi o marsikakem res požrtvovalnem slovenskem naprednjaku. Kakor ob nevilhiti razsvetli blisk celo v temo zavito pokrajino ter odgrne rekel bi za hip črno zagrinjalo, tako je na zad-

*) Tega članka ni pisal niti naš sotrudnik gosp. dr. Oblak niti gosp. dr. Müller. (Op. ured.)

nji skupščini Ciril-Metodove družbe posvetil nastop zapeljanega poslanca Grafenauerja v temne koroške — »razmere«, katerih po njegovem mnenju sploh ni, — ter jasno pokazal, kakšne barve da je današnje pri koritu sedeče vodstvo koroških Slovencev; in prav je tako. Kaj bi še nadalje slepomišlili in »farbali« slovensko javnost, — slovensko pravim; kajti Nemci že davno vedo, kako neodkritosrčna je sedanja slovenska politika v tem oziiru na Koroškem, kjer bo rešila prej ali slej Slovence edinole slovenska narodno-napredna ideja, ako so zreli zanjo. In upajmo, da so, — ako pa ne, žalostna jim majka! Pod klerikalno zastavo ne bodo — ostali zmagovalni ... — Še je nekaj slovensko narodno čutečih duhovnikov na Koroškem, ki obsojajo širšo se mračnjaško strujo med koroškimi Slovenci in predvsem duhovniki, — mnogo jih je, ki so se navečali celovskega klerikalnega terorizma Brejčevega, ki odriva po Šusteršičevem receptu najboljše moči od resnično narodnega dela, — in to je, bogme, dobro znamenje. Kajti to je naš ceterum censeo: Ne volilna reforma, ne koroške »razmere«, katerih baje ni, — nego klerikalizem oziroma identifikacija narodnostne ideje s klerikalizmom je poguba in grobokop Slovenstva na Koroškem. In to je Vaš list že šestkrat poudarjal in prav je tako!

Deželni zbori.

Dunaj, 11. avgusta. Vlada va bi vse deželne uprave na dogovor dne 30. septembra t. l. zaradi saniranja deželnih financ. Vabilu je pridejana vprašalna pola s 40 vprašanji. Iz tega je razvidno, da vlada še ne misli resno na sklicanje deželnih zborov v septembru.

Inomost, 11. avgusta. Deželni glavar dr. Kathrein namerava v kratkem povabiti člane vseh strank deželnega zbora na dogovor, ali se naj deželni zbor še skliče v jeseni ali pa razpusti.

Novi obrtni red.

Dunaj, 11. avgusta. Dne 16. t. m. se novi obrtni red uradno razglasi. Prihodnje dni izide še več drugih naredb na novemu obrtnemu redu. Najvažnejša je naredba, ki predpisuje koncesioniranim posredovalnicam

za službe, da morajo voditi natančno poslovno knjigo z imeni službo išočih in službodajalcev ter uspeh posredovanja. S tem se odpravijo razne zlorabe, ki so se vtihotapile posebno v posredovalnice za ženske.

Kazensko preganjanje poslancev.

Dunaj, 11. avgusta. Predsedstvo deželnega sodišča je izdalo sledečo odredbo: Predsedstvi državnega in deželnega zbora zahtevata, ako se jima dopselje prošnja za kazensko preganjanje kakoga poslanca, da se jima pošlje v vsakem slučaju ovadba ali kazenski akt. Ako se to ne zgodi, se stvar vedno zavleče, kar je obžalovati pri daljši odgoditvi državnega ali deželnega zbora posebno pri deliktih, ki kmalu zastare.

Složni Poljaki.

Lvov, 11. avgusta. V Zakopanih pod Tatro je bila te dni konferenca voditeljev poljskega gibanja iz vseh treh držav, v katerih živijo Poljaki (Avstrija, Nemčija in Rusija). Izvolil se je medparlamentarni odsek, v katerem so drž. poslanci iz Nemčije, Avstrije in bivši poslanci ruske dume. Poljaki v vseh treh parlamentih bodo nastopali v bodoče složno po enotnih načrtih. Nadalje se je sklenilo, prirediti v pruskih provincijah Poznanju, zapadni Prusiji in Sleziji velike protestne shode proti nameravanemu razlastitvenemu zakonu. Nadalje pa se bo skušalo pridobiti tudi avstrijsko in rusko vlado, da vplivata proti temu načrtu.

Španski kralj in kraljica v Avstriji.

Dunaj, 11. avgusta. Španska kraljeva dvojica ostane štiri tedne v Avstriji. Oficialni obisk pri cesarju bo trajal tri dni. Nato gre kralj Alfonz k nadvojvodu Frideriku na Ogrsko, dočim ostane kraljica tri dni v Badenu, da se zdravi.

Dijaški štrajk v Sofiji.

Sofija, 11. avgusta. Ker se dijak brani, poslušati predavanja za vseučilišne profesorje imenovanih gimnazijskih profesorjev, skuša vlada kakih 200 dijakov pridobiti za predavanja s tem, da jim ponuja službe v državnih pisarnah in drugih

uradih. Na drugi strani pa se govori, da bodo gimnazijski profesorji vsled štrajka dijakov demisionirali.

Vstaši v Makedoniji.

Carigrad, 11. avgusta. Turška vlada nadaljuje svojo akcijo proti grškim vstašem z vso doslednostjo. Najprej je odločno pozvala grško vlado, naj prepreči podpiranje vstaških čet. Sedaj zahteva turška vlada, naj se odklopijo iz Makedonije vsi grški metropoliti, češ, da povsod podpirajo vstaše. O tej zahtevi pa noče ničesar slišati sv. sinod, vsled česar se razvija zelo resen konflikt med turško vlado in patrijarhatom. V sinodi ekumenskega patrijarhata je prečital patrijarh zahtevo turške vlade ter predlagal kompromis, naj se metropolitu v Drami, Chrysostomосу svetuje, da demisionira ter pride v Carigrad. Pozneje dobi drugo skofijo. S tem bi se dobilo časa, da se zahteva turške vlade glede ostalih šest grških metropolitov v Makedoniji polagoma pozabi. Sv. Sinod bi ne hotel niti enega metropolita žrtvovati, temuč se je razšel, ne da bi se bil zedinil, kak odgovor da vladi.

Solun, 11. avgusta. Več Grkov iz Soluna, med njimi tudi župan iz Kirečkija, so odvedli mladeža Angleža Abota v gore ter zahtevajo zanj 350.000 K. Zaradi tega zločina so že zaprli 14 oseb, ki pridejo vse pred izjemno sodišče. O bivališču odvedenega Abota še ni ničesar znanega.

Protiklerikalno gibanje v Italiji.

Rim, 11. avgusta. Tudi zadnje dni so bili v raznih krajih v Italiji posvetni duhovniki in menihi tepeni. V Milanu je bilo zaradi protiklerikalnih demonstracij več oseb aretiranih. Ker jih prefekt ni hotel izpustiti, je delavska zbornica znova odredila splošni štrajk. Provincijalni šolski svet v Genovi, v katerem je tudi več klerikalnih članov, je soglasno odobril sklep, da se oba vzgojevalna zavoda Salezijancev v Verazzu zapreta. — Duhovščina dolgi prostozidarje in demokrate, da podpihujejo protiklerikalno gibanje zato, da preprečijo izvolitev klerikalcev v občinske in provincijalne zastope.

Razoroževanje.

London, 11. avgusta. V prihodnji seji mirovne konference, ki

LISTEK.

Korenska vojska.

(Borovcem v album napisal A. Pufar.)

I.

To je bilo takrat, ko je Turnov študent z vsemi svojimi srčnimi mislimi mislil na krasne oči lepe Kovačeve Francke. Pred hišo je ležal na klopi, kakor je bil dolg in širok. Zaljubljene njegove misli so se družile z naglimi oblaki tam na modrem nebu in so se plazile ob lepi Francki in so poljubovale njena sladka usteca. Vzdihal je kakor Petacev muc, ko se plazijo na streho v lepi mesečni noči k mili Koširjevi mački. Kajti — o groza! — Turnov študent je bil zaljubljen do smrti. In če je bil zaljubljen, so trpeli beli oblaki, plavajoči na horizont, in so trpeli tihi vetreči, šumljajoči skozi tiho polnoč; kajti vznemirjali so jih zaljubljeni vzdih mladega študenta, ko je ležal pred hišo na klopi, mislil na krasne oči lepe Francke in kradel bogu iz žepa zlati čas. — To je bilo takrat, ko so se zategnila široka usta hudiču za vratni cerkvice sv. Andreja. Zategnila so se hudiču široka usta do dolgih ušes, pokazali so se beli zobje in so se mu oči zaprle v zadovoljnosti. Zasmejal se je hudič, in pred oltarjem je zajočkal za pet tisoč oeciganjeni, revni sv.

Andrej in si je brisal z rdečim robcem gorke solze ...

Župan Bobenček se je privaril iz svoje hiše. Edini šop las mu je stal od groze pokoncu in po njegovem debelen, kakor sod okroglem telesu ga je oblivala kurja polt. Usta so se mu odprla na široko in hlatal je kakor riba, če jo vržeš na suho. Pri gredi se je prijel za planko in se je držal krčevito, kot bi se bal, da se zdajinzdaj pogrezne v zemljo. Iz ust mu je prihajalo ječanje, podobno kruljenju pitanih, za klajo zrelih prečičev ... Stali so tam oče župan, držali se za planko, in na častitljivi plešasti glavi jim je stal edini šop las pokoncu in kurja polt jih je oblivala.

In prilomstil se je za očeto županom dolgi občinski tajnik Klaftra. Komaj so prestopile palčice njegovih čaplinih nog, kakor bi se bale, da se prelomijo vsak trenutek. In šibice njegovih smrtnih rok so balansirale oprezno, kajti nosile so velikanški občinski rog, katerega je podaril v sivih, davnih časih modrim in bojevitim dedom bog Fielipueli. In jadrjal je gospod Klaftra od hiše, pri jadrjal je do očeta župana in palčice so se uprle ob mater zemljo. Povzdignil je svoj debeli, martovski glas gospod Klaftra, izpregovoril je in rekel:

»Vse časti vredni oče župan, naj vam ležejo sivi lasje zopet na častito glavo. Kurjo polt naj vam pozobljejo putke, ki se pasejo po vrtu.«

Tako je izpregovoril in rekel gospod Klaftra. In čudo — polegli so se lasje in kurja polt je prenehala. Izpustili so debeli prsti planko, in oče župan so stopili za korak naprej.

»Ru-u-u-u.« so rekli in dejali, in šop las jim je stopil zopet pokoncu in kurja polt jih je oblivala vnovič.

Gospodu Klaftri se je storilo milo. Zajokal je napol, in palčice so se stresle. Dvignil je občinski rog in je govoril in rekel:

»Usmiljenja vredni oče župan, naj se odpro vaša modra usta, naj pihnejo v mogočni rog, da se bo razleglo po vsej deželi Kolovoziji: Na pomoč! V orožje!«

Gospod Klaftra je pritisnil rog k ustom očeta Bobenčka. In takrat so se napihnili častita lica in kri je zalila široki obraz. Oči so hoteli stopiti očetu županu iz jamic; šop na glavi je omahnil in kurja polt je izginila popolnoma ... Iz roga je zabučal glas, mogočen in dalekosežen, in gospodu Klaftru je od strahu kleknilo koleno in omahnil klobuk na glavi. Razleglo se je kroginkrog in odmevalo je od vseh strani. Tako je pač klical mogočni bog Fielipueli svoje hrabre čete, predno je šel v pokoj in je podaril našim bojevitim dedom v davnih časih svoj mogočni rog.

Zabučalo je kroginkrog. Turnov študent je padel od strahu s klopi in je mislil, da je padel z oblaka, na katerem je ravno veslal s svojimi mislimi in je gledal na zemljo, da bi videl

lepe oči Kovačeve Francke. S klopi je padel in je klical boga Apolona na pomoč; vseh sedem muz je poklical, da ga zavijejo v tančico in ga odpeljejo v senčne gaje večnega Elizija.

A niso prišle jasnooke boginje. Le Fielipueljev bojni rog je odmeval po širni dolini. Bučalo je, da se je tresel mogočni Prisanek in so se pokrile divje kože med gručevjem. In zgrinjali so se hrabri Borovci na občinski trati pred hišo očeta župana. Prikriviljal je iz »hudičeve kapele« občinski sluga Šveder. Pri »hudičevem oltarju« je molil v strahu in prosil svetega duha tolažbe in pomoči. Prigugal se je nočni čuvaj Zep Krevelj, primodroval je vaški filozof Racek; spremljal ga je slavni borovski pesnik Libet in generalissimus vseh Borovcev, preslavni Mišnjek. Videl si med zbranimi mnogo imenitnih mož, o katerih bo večno govorila borovska povestnica. Stal si tam v vsej svoji mogočnosti, o v življaju izobraženi Breganja, mož večnega spomina! Spoštljivo je migala tebi v čast svoj jeziček Urška »na fedrih«, in častiti Kofetič ti je dvigal kadilnico. — Kako naj proslavljam imena vseh Borovcev, ki so se zbrali tisti dan na občinski trati? Slavnejši bi moral biti kot Homer in večji kot Libet, modrejši kot filozof Racek in genialnejši kot Mišnjek. Kajti Hektor tiči v vsakem Borovcu in Paris in v vsaki Borovki Helena in Afro dita. Kako naj proslavljam potem do-

tem dostojno vas, o hrabri, božanstveni Borovci?

Nehalo je bučanje. Gospod Klaftra je vzel rog od ust častitega očeta župana. In Bobenček je nagnil glavo — takrat pa so podali mati županja gospodu Klaftri brisačo. Šibice so položile rog v roke Švedrove. Prijelo so brisačo in so brisale vroči znoj s širokih lic in so otrnile tudi šop na častitljivi glavi. Kroginkrog je bila zbrana silna množica vseh vaščanov. Od prvega bosopetnika do zadnjega nadušljivega starca — vse se je gnetlo okrog svojega glavarja. In bil je šum in hrup in krik in vik.

Odprli so oče župan usta, da se jim je pokazal edini, široki kočnjak. In tedaj je zaživljaj divni Breganja v prste in je zamahnil gospod Klaftra z brisačo — in nastala je grobna tišina. Dvignili so oče župan roko, izpregovorili so in rekli:

»Dragi moji, modrijan Racek je imel prav, ko je prerokoval silno vojsko. Nismo mu verjeli takrat, ko je zrastle tisti nesrečni koren ob Krotniku. Korenci so zbesneli in so kruto razžalili naša odposlanca. Povohati so dali nesrečnemu Sodčku koren in so ga vrgli v Krotnik. V hladnih valovih je našel svoj rani grob, blagi Sodček ... A vrlenu našemu Švedru so stopili na kurje oko, in siromak se je komaj rešil. Poglejte ga reveža — in usmiljenje bo govorilo iz vas.«

Tako so rekli oče župan. In posmrknil je Šveder in je zajokal. Ozrlo

bo v sredo, predloži angleški delegat Frey predlog za omejitve oboroževanja. Svoj predlog bo utemeljeval z daljšim govorom, nakar ga vesile podpisejo. Razgovora o predlogu ne bo.

Konflikt na turško-perzijski meji.

Pariz, 11. avgusta. Napad turškega vojaštva na perzijsko ozemlje so izkoristili divji Kurdi, ki so zasedli vso okolico perzijskega mesta Urmie, tako da je vsak uvoz v mesto nemogoč. Nadalje so Kurdi razdajali več vasi, pomorili prebivalce ter oropali hiše.

Korejci proti Japoncem.

London, 11. avgusta. V korejskem mestu Bancu so korejski vojniki pregnali iz mesta vse Japonce. Najbogatejši meščani so morali napol nagi zbežati v hribe, kjer so na prostem taborili. Prihitelo je japonsko vojaštvo, ki je po dvehurnem boju polovilo korejske vojake. Tudi v drugih korejskih mestih so se primerili izgredu proti Japoncem.

Punt v Maroku.

Pariz, 11. avgusta. O bombardiranju Casablance prihajajo še vedno nove podrobnosti, ki pričajo o živinski krvoločnosti upornikov. Posebno so lovili mohamedani židovska dekleta, jih najprej posilili, potem pa trpinčili do smrti. Nasočili so tudi katoliško cerkev ter razdajali nekaj evropskih poslopj. Španski vojniki so zadnji trenotek preprečili splošno klanje Evropejcev. Med ropanjem v židovskem in evropskem delu mesta, je morala francoska križarka streljati tudi na te dele, da prežene roparje. Z bombardiranjem se je napravilo mnogo škode, ki se ceni na 25 milijonov kron. Poroča se, da je pri bombardiranju bilo ubitih 4000 Mavrov.

Združene francosko-španske armade je sedaj v Casablanci 3000 mož. Po daljšem boju so šele pregnali Mavre iz mesta, pri tem je bilo ubitih mnogo Mavrov in nekaj Francozov ter Špancev.

Berolin, 11. avgusta. Nemško pošto v Casablanci so puntarji izropali ter odnesli 25.000 pezet.

Madrid, 11. avgusta. Španski parnik »Santo Haynes« je pripeljal iz Casablance v Tanger 60 begunov. Moštvo pripoveduje, da so puntarji v Casablanci vlačili po mestu trupla umorjenih Evropejcev v splošno zasmevanje. Španski minister notranjih del je izjavil, da je vlada sklenila poslati v Maroko razum vojnih ladij večje število vojaštva, ki naj varuje Evropejce.

London, 11. avgusta. Ropanja v Casablanci so se udeleževali tudi maroški vojniki. Pri državnih železnica so ropali 60.000, pri »Compagnie algerienne« pa 25.000 pezet. Izropana so skoraj vsa trgovska skladišča Evropejcev. Tudi stanovanje nemškega konzulata je izropano. Sedaj je mesto popolnoma v oblasti francoskih in španskih vojakov, vsled česar so se začeli Evropejci zopet vračati z ladij v mesto.

Pariz, 11. avgusta. Bombardiranje Casablance je prestrašilo zelo tudi sultana. Takoj je naročil sultanu ministru zunanjih del, naj izreče francoskemu konzulu globoko obžalovanje nad atentatom proti Evropejcem in ogorčenje nad početjem Mavrov sploh. Minister je tudi povedal konzulu, da je sultan za vsakršno zadoščenje, posebno hoče pašo v Casablanci odstaviti ter kaznovati vse

se je v njega tisoč solznih oči in zagrmelo je, kakor bi razsrjeni grom razsajal okrog Borovcev: »Smrt Pesoglavcem! Smrt Krotnikom!«

In zopet so dvignili oči župan roko in zopet je zaživljel divni Breganja in je zavrnil Kofetič.

»Masčevati se hočemo, da, juna-ki! Zabučal je rog slavnega Filipul-clija« — kleknilo je koleno očetu županu in hrabrim Borovcem — »in vas poklical na vojsko. In zato se gremo še danes bojevat za našo pravično stvar. Z nami je Filipulci« — kleknilo je koleno očetu županu in hrabrim Borovcem — »prijorili si bomo hrabro zmago, katero bo sporočil slavni Libet večnosti. Govorilo se bo o hrabrih Borovcih in Borovkah, dokler bo stal svet. Takoj gremo vsi v krvavi boj!«

»Gremo... vsi, vsi!« — Zatulili so srčni možje in hrabre Borovke so zavrešale, da so jim hotele počiti junaške grudi. Zadržili so se bosopetniki in so si skočili pogumno drug drugemu v lase. Vseh se je polastila sveta navdušenost, da so se potili goreči obrazi... A dvignil se je med njimi filozof Racek in je prišel govoriti. O narodnem pravu je govoril in je prešel počasi na emancipacijo žensk.

»Mož je poklican za to, da nosi orožje, a žena naj ostane pri burkljah. Naj deli mož slavo z ženo, ki ima tak jezik, da si prilasti nazadnje

krvice. Tudi italijanskemu poslanku je naznanil sultanov komisar, da je vlada pripravljena plačati odškodnino za umorjene tri Italijane ter dati zahtevano zadoščenje.

Madrid, 11. avgusta. 3000 Mavrov je napadlo včeraj generala Drudeja pred vratni Casablance. General je ukazal streljati s topovi, nakar so Mavri z velikimi izgubami pobegnili. Ministrstvo notranjih del naznanja, da se vkreca za Maroko zopet več pehote in artilerije.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 12. avgusta.

»Tistemu neotesanemu ljubljanskemu Hribarju«. Tako piše škofovo glasilo v sobotni številki o našem prvem someščanu, županu ljubljanskem. Zoper žurnalistična pobalinstva škofovih piscev v »Slovenec« ni drugega orožja nego pasji bič. Vsakega dostojnega človeka, ki nastopa kakorkoli v javnosti, so že opljuvali ti katoliški poštenjaki, ki se v isti številki licemersko gražajo nad stvarnimi in po obliki dostojnimi klici in opazkami, s katerimi so naši somišljeniki na skupščini v Bohinjski Bistrici primerno označili postopanje razsajajočih klerikalcev. To je tudi »katoliška« morala! Razžaliti seveda »Slovenec« ne more nikogar, najmanj pa župana ljubljanskega. Vsaka psovka teh podivjanih popov in njihovih podreptikov je dostojnemu človeku častno priznanje.

— Ciril-Metodovo šolstvo in učiteljstvo. — Od štajersko-koroške meje se nam piše z dne 10. avgusta t. l.: Iz tajniškega poročila ob skupščini naše družbe sv. Cirila in Metoda v Bohinju dne 6. avgusta poizvemo, da je ta družba vzdrževala v tem letu 11 otroških zabavišč (vrteev) ter pet ljudskih šol z 17. razredi. Bile pa so te šole: ena enorazrednica (Muta), ena dvorazrednica (Maribor pri šolskih sestrah), ena štirirazrednica (St. Rupert pri Velikoven) ter dve petrazrednici (Sv. Jakob v Trstu).

— S kakim uspehom se je poučevalo na teh šolah, v koliko se je dosegel učni cilj, kako je deca napredovala v slovenščini, zlasti ob jezikovni meji in na Koroškem: vsega tega nam izvestitelj ni povedal. — Učiteljstvo Ciril-Metodovih zavodov pa je bilo: dva posvetna učitelja, sedemnajst posvetnih učiteljic in vrtnarice, sedemnajst šolskih sester in 5 katehetov; zavezem torej 19 posvetnih in 22 duhovnih učiteljskih oseb. — Te številke različno govorje ter glasno zahtevajo reformacije Ciril-Metodovih zavodov. Edino dva moška posvetna učitelja delujeta na teh učiliščih, vse druge učne osebe so ženske, med temi kar 17 šolskih sester! Kako le-te delujejo, nam je dosti znano. Z verskimi vajami in odvečno molitvijo ne bomo oti našega življa narodne smrti. V to nam je treba pred vsem čilih, narodno zavednih, a tudi strokovno izobrazbenih moških sil! — Narodni moment mora v ospredje; nam je treba narodno odločnih Slovencev! Družba se mora preroditi, potem bode spet pritegnila nase vse napredne elemente, ki so jo slednji čas zapustili, kar jo je seve gmotno moralo dokaj oslabiti. — Zato pa pozdravljamo z veseljem nov odbor naše šolske družbe, ki je bil izvoljen dne 6. avgusta t. l. v Bohinjski Bistrici. Naj bi le-ta krepko nastavljal vod tam, kjer ga je treba: in novo, krepko življenje bode vzklilo, vzlasti med obmejnimi Slovenci!

vso zmago sama sebi? Ne bom govoril o atomih niti o descendenici, po katerih preide zaslužena moževa slava na ženo. Zadosti — babe naj gredo v cerkev in naj molijo za našo zmago.

Bile so to nesmrtni besede modrijana Racka, ki je sovražil strastno krasni spol. Nastal je vršič med neznanim spolom in upor, a ukrotili so ga trdi možje in so nagnali svojo ljubezen v cerkev. Tulec so se spustili za krili bosopetniki in so drvili na zvonik. Jokaje so molile žene v cerkvi in so prosile nebo za srečno vrnitev okrutnih mož.

In takrat se je razvrstila vojska na občinski trati. Vrhovni poveljnik, oče župan Bobenček, so se pogovarjali in posvetovali z generalom Mišnjekom in so dajali pobočniku Svedru povelja. Lepo je bila razvrščena vsa junaška vojska in je gledala sovražno na daljno vas divjih Korencev... Gorje vam, brezsrčni, verolomni prebivalci ob šumečem Krotniku! Bliza se vam vojna z ognjem in mečem; vaša kri bo tekla in vaša bivališča se bodo spremenila v prah in pepel. Kakor ob potresu se bo razrušila sinja Mucna gora in bo zagrebala vaša krvava trupla...

»Naprej!« je velel general Mišnjek, in vsa vojska se je premaknila. Dvignil se je s ceste prah, in solnce se je zakrilo takrat v temnosiv oblak. (Konec prihodnjic.)

— Večurno bombardiranje s kamni v Domžalah. Ob hudi vročini se gotovim ljudem mehčajo možgani in posebno hudo je, če se to zgodi kakemu uredniku. V uredništvu »Deutsche Wacht« v Celju se ta pojav opazuje že par let — pravzaprav, odkar list obstoji, posebno pa je letos nevarnost za tistega »Teutwart«, da se mu pripeti še kaj hujšega. V omenjenem listu se namreč bere v zadnji številki, da so Slovenci bombardirali v Domžalah več ur mirne tirolske družine s kamenjem. Nam, ki pazno zasledujemo domžalske dogodke, ni o tem še nič znanega. Sicer pa vemo, da do kaj takega ne pride, ker vlada preskrbno skrbi za svoje ljubljence Tirolce, ožje rojake dež. predsednika Schwarza.

— Razdiralci resnice v »Slovenec« uredništvu. Z nečuvno brezvestnostjo napram resnici, hčerki božji, ki jo klerikalci okrog »Slovenca« dosledno zatajujejo, poroča »Slovenec« o letošnjih skupščini, Družbe sv. Cirila in Metoda. Liberalci so zanesli v družbo razdor pri volitvah. Tako kriči škofovo glasilo. Kaj pa je resnica, katero lahko potrdijo vrste poštenih slovenskih mož? Ta resnica se glasi: 1. Tisti liberalci, katerih imena vlači »Slovenec« po svojih predalih z njemu lastno nesramnostjo, so imeli na svojih volilnih listkih do malega vsi imena: Einspieler, Kalan, Pavlič, Povše. Te može so hoteli voliti kajpada zaradi svojih naprednih principov in zaradi nameravanega razdora! 2. Ko se je po dogovoru g. poslance župana Hribarja in dr. Brejca razglasila kompromisna volilna lista, so isti liberalci glasovali za to listo; glasovali so celo za dr. Detelo ter tako ugodili glavni zahtevi klerikalcev. A kaj se je zgodilo? Ta kompromisna lista je bila z vzklikom »je izvoljena; tedaj pa sta protestovala proti nji klerikalca dr. Opeka in kanonik Dobrovec iz Koroškega. In po pravilih družbe se je morala vršiti volitev z listki, ker je volitev per acclamationem veljavna le tedaj, če ni nikakega ugovora. Po tem protestu naprednjakom ni preostalo nič drugega, nego voliti odbor, ki je sestavljen iz delavnih mož obeh strank, zlasti pa iz mlajših čilih moči, ki so pokazale že doslej, da imajo smisel za družbo in nje pravi narodni pomen. Da je torej propadel prononcirani klerikalni kandidat dr. Detela, temu so krivi klerikalci sami, ki so vrgli kompromisno listo z dr. Detelo vred. Župana Hribarja pa, ki je hotel ugoditi klerikalni zahtevi ter spraviti Detelo v odbor, klerikalci v »Slovenec« zasramujejo. To so dejstva, katerih ne morejo spremeniti in utajiti še tako slovenčevsko sestavljena poročila.

— Sodni zdravnik dr. Plečnik je v petek objavil v »Neue Fr. Presse« dolg članek o legarju v Postojni. Presenetilo nas je, da piše vneti klerikalec dr. Plečnik za tako strogo liberalen list, kakor je »N. Fr. Pr.« Ali je dr. Plečnik mnenja, da klerikalnih listov nikjer ne čitajo? Ali je izbral »N. Fr. Pr.« zato, da bi njegov članek čitali merodajni zastavneniki in funkcionarji sanitetne oblasti, o katerih se lahko misli, da svojega časa ne tratijo s čitanjem znanstvenih kritik, ki izidejo v klerikalnih listih? Ali je dr. Plečnik morda hotel gotovim ljudem sugerirati gotove nazore o njegovi osebi in je zato izbral »N. Fr. Pr.«? Bodi že kakorkoli — kombiniranje prepustimo nesebičnemu dr. Stoju — dejstvo, da je dr. Plečnik spisal svoj članek prav za »N. Fr. Pr.«, je vsekako zanimivo. V članku podaja dr. Plečnik uspehe preiskav, ki jih je glede legarja v Postojni izvršil profesor Kraus v Dunaju. Kraus je mnenja, da vlada v Postojni pristni legar. Dr. Plečnik je svoj članek prepletel z vsakovrstnimi kritičnimi opazkami, ki imajo očitno tendenco, postaviti lastno osebo na neko višje mesto. Zdi se nam, da se gre pri tem članku sploh samo za osebo dr. Plečnika. Mož je bakterijolog in epidemiolog, torej specialist in bi moral sedaj pravzaprav igrati prvo vlogo. Da bi jo rad igral, oziroma rad kaj žel, to kaže njegov članek, a ravno zaradi tega bodi pribito, da se je vlada obrnila na dr. Plečnika in ga povabila, naj gre v Postojno, da kot specialist dožene, kako je z legarjem, dr. Plečnik pa je to odklonil. Ali sam sebi ne zaupa, ali ga je bilo strah, — na vsak način je to jako čudno, da ni hotel ničesar storiti kot specialist, da ni hotel pomagati svojim bližnjim, pač pa iz ljubljane pošilja v »N. Fr. Pr.« kritične članke, ki ne morejo imeti drugega praktičnega uspeha, kakor reklamo za osebo dr. Plečnika.

— »Vedno dvojni mera« je bil naslov članka, ki smo ga priobčili dne 3. avgusta in v katerem smo govorili o sredstvih, kako se hoče omočiti imenovanje v Ljubljani službojočega blagajniškega asistenta za višje mesto v Trstu. V dotičnem

članku je bilo povedano, da tržaška finančna direkcija ni hotela priznati veljavnosti skušnje iz italijanskega jezika, ki jo je kompetent napravil pred komisijo o. kr. ljubljanske realke, dasi se take skušnje na Kranjskem, kadar gre za Nemce, vedno pripoznava in rečeno je bilo, da je ljubljanska finančna direkcija sama sebi dala zaščitnico, ko se je udala želji tržaške finančne direkcije in zahtevala, da se mora kompetent dati novič izprašati iz italijanske. Od avtoritativne strani smo o tej stvari dobili pojasnilo iz katerega izhaja sledeče: Dotični kompetent ni svoji prošnji priložil spričevala, da je pred realno komisijo napravil izpit iz italijanske. Finančna direkcija ljubljanska pa se ni udala nobeni želji tržaške finančne direkcije in torej tudi ni dala sama sebi zaščitnice, ko je zahtevala od kompetenta, naj se pusti izprašati glede znanja italijanskega jezika, kakaj storila je to na ukaz finančnega ministrstva. V ostalem se nam zatrjuje, da zahteva finančna direkcija ljubljanska pri nastavljanju uradnikov popolno znanje slovenskega jezika. Kar je uradnikov, ki niso zmožni slovenskega jezika, so bili vsi že v prejšnjih časih nastavljeni.

— Abderitstvo. Deželna komisija za pogodovanje Krasa je imela v soboto sejo. Okrajni glavar postojnski, ki je član te komisije, je seveda izpolnil svojo službeno dolžnost in je prišel na to sejo. Tu pa je včkal veliko presenečenje. Predsednik komisije, deželni glavar pl. Detela, je namreč, otvorivši sejo, s prijaznimi besedami prosil postojnskega okrajnega glavarja, naj — izgine, češ, da bi znali člani komisije od njega nalesti — legar! Sicer je gospod okrajni glavar Lapajne zdrav kakor riba in je imel tudi v žepu zdravniško spričevalo, toda seje komisije za pogodovanje Krasa se le ni smel udeležiti in moral je na poziv deželnega glavarja oditi. V Postojni se temu dogodku vse smeje. In po pravici. To je že naravnost abderitstvo. Če je nevarnost, da bi člani komisije za pogodovanje Krasa mogli dobiti legar od okrajnega glavarja, potem obstoji ta nevarnost tudi za vse druge ljudi, in bi okrajni glavar ne smel občeati ne z drugimi uradniki niti ne s strankami, kaj še da bi hodil na uradne dneve v Senožeče, v Il. Bistrico itd. In če je mogoče, da okrajni glavar zanese legar, je to mogoče tudi pri vsakem drugem Postojnčanu. Vlada bi morala potem izolirati vso Postojno in vse uradnike, in ustaviti bi morala sploh vse poslovanje javnih oblasti v Postojni in onemogočiti vsako občeavanje ljudi med seboj. V Postojni se tudi govori, da mu je deželni gozdni komisar Rubia pisal že nekaj dni pred sejo komisije za pogodovanje Krasa, naj nikar ne pride na to sejo, ker bi znal prinesiti legar s seboj! Kako naj ga prinese, če ga nima. Na tem res abderitskem slučaju se vidi, kako malo poučeni o legarju so celo taki ljudje, kakršni sede v komisiji za pogodovanje Krasa. In potem se čudijo, da je preprosto ljudstvo, ki ni nič poučeno, vse zbegano.

— Družba sv. Cirila in Metoda vabi slovensko dijaštvo ljubljansko na sredo, 14. t. m. na razgovor o družbenem kolku, njegova razširjanju in drugih zadevah, pri katerih bi zamoglo sodelovati rodoljubno slovensko dijaštvo. — Lokal: družbena pisarna v »Narodnem domu« ob polu 7. zvečer.

— Pobožni ministrski predsednik. Ministrski predsednik Beck se mudi zdaj, kakor znano, v Bohinju, in je da, kot se nam poroča iz zanesljivega vira, 3 K za mašo. Drugi ljudje dajo za vino, kadar so dobre volje, ministrski predsednik je pa prepričan, da je za mašo potrebnejše dati!

— Iz davčne službe. Premiščena sta davčni kontrolor Stabelj iz Škofje Loke v Metliko in davčni praktikant Pezdich iz Kranja v Škofjo Loko.

— Železniška vest. Za stavbenega pristava Južne železnice v Postojni je imenovan inženir Hugon Hartmann, zdr. Nemece. Slovenske uradnike pa odtrva železnica, kjer le more.

— Šolske vesti. Za nadočitelja v Škofji Loki je imenovan g. Fridrik Kramer, učitelj istotam; za nadočitelja v Senožečah pa g. Hinko Paternost, nadočitelj v Predosljih.

— Odvetniški izpit je napravil v soboto v Gradcu z odličnim uspehom g. dr. Ivan Fermevec, odvetniški kandidat v pisarni gg. dr. Krisperja in dr. Tomiška.

— Smrtna kosa. Umrla je predsmočno po daljši bolezni gospa Avgusta Nigrinova roj. Dim, ki je bila znana in splošno spoštovana v ljubljanskih narodnih krogih. Pokojnica je bila mati na slovenskem jugu dobro znane umetnice gđe. Vele Nigrinove, odlične članice srbskega narodnega gledališča v Belgradu, in podfaktorja »Narodne Tiskarne« gosp. Dragotina Nigrina. — V soboto

je umrla v Ljubljani gospa Doroteja Jerovec, mati g. finančnega tajnika Pavla Jerovca. Blag jima spomin!

— Gosp. Anton Verovšek, član ljubljanskega slovenskega gledališča, se je danes za stalno preselil v Trst. — Konec mizararske stavke v Ljubljani. Kakor smo že v soboto omenili, so mizarji v Ljubljani z današnjim dnevom vsi začeli zopet delati. Delodajalci so jim dovolili 8% zvišanje plače do maja prih. leta, ko se zviša plača še za 7%. Vsak dan od maja 1908 bodo delali pol ure manj, poleg tega imajo vsako soboto še pol ure preje prosto. Minimalna plača po triletnem pomočništvu znaša 3 K na dan. Delodajalci pripoznajo organizacijo zveze avstrijskih mizarjev. Vseh pogodbenih točk je 12 in omenjene so najvažnejše.

— Vrtno veselico je priredilo večeraj popoldne in zvečer na vrtu restavracije pri »Novem svetu« »Slovensko zidarsko in tesarsko društvo«. Kljub pretečemu vremenu se je nabralo na veselico obilno občinstvo, ki se je izobno zabavalo ob izvrstnem sviranju društvene godbe, finem petju »Ljubljanskega Zvona«, bogatem srečolovu, šaljivi pošti in plesu. Gmoten uspeh veselice je za prireditelje gotovo zadovoljiv, posebno ker je bilo keglanje na dobitke vedno dobro obiskano. Sicer se je pa društvo potrudilo, da kolikor najbolj zadovolji posetnike svoje prireditve in gre vsa čast prirediteljem.

— Strašen orkan s točo in nalivom je snoči razsajal v kamniškem in brdskem okraju. Orkan je ruval iz tal drevesa, metal kakor bilke na tla brzojavne drogeve ter preobračal kozolce in druge gospodarske naprave. Toča je uničila vse poljske pridelke v Podgorju, Šmarci, Volčjem potoku, Radomlju in po krajih proti Brdu. Škoda je ogromna in ubogo prebivalstvo bo potrebovalo nujno izdatne državne podpore. Najhuje je divjal orkan med 8 in 9 uro zvečer. Vse pravkar navedene vasi so bile mahoma pod vodo. V najhujši nevihti so se vračali kamniški ognjegasci, ki so se udeležili neke prireditve v Moravčah, domov proti Kamniku. Prišedši do Volčjega potoka, so konji na cesti bredli vodo do trebuha. Brzojavno omrežje v kamniškem okraju je večinoma uničeno. Ko so se danes zjutraj vozili ljudje s kamniškim vlakom, so opazili, da so na več mestih brzojavni drogi izruvani iz tal in da leže brzojavne žice ob progi.

— Otvoritev Pirnatave koč na Javorniku. V nedeljo dne 4. avgusta t. l. se je na slovesen način blagoslovila in otvorila Pirnatova koč na Javorniku. Načelnik, gosp. Vlado Helmich je pozdravil zastopnike raznih podružnic in druge navzoče. Nato je imel tajnik gosp. Avgustin Šabec otvoritveni govor, pojasnjujoč postanek koč. Gospod profesor Makso Pirnat, čigar ime nosi koč, je v vznesenih besedah navduševal navzoče za planinsko stvar. Končno je povzel besedo še zastopnik cerkljanske podružnice g. P. Brelih ter vabil navzoče k enakim slavnosti na Poreznju. Vso slovesnost je še poveljevalo streljanje topičev.

— Goljuf. 26letni Avgust Schillinger iz Kamnika je bil te dni prijet v Trebnjem, ker je spravljall delavce od železniškega dela med Trebnjem in Mirno v rudnik Salgo Tarjan na Ogrskem, ne da bi imel v to kako dovoljenje. Schillinger je pri tem goljufal delavce, kolikor so se mu dali, da so prišli nekateri v največjo revščino.

— Iz Ilirske Bistrice se nam piše: Po dolgem spanju se je zopet prebudila »Čitalnica« v Ilir. Bistrici, napravila si skupno z »gasilnim društvom« svoj dom, in se je tudi že tja preselila. — Dom je res na zunaj in znotraj lep; zraven društvene sobe se je otvorila javna čitalnica, v katero sme zahajati vsakdo, ki se je prijavil odboru. Naj torej vsi oni, — katerim je na nadaljnji izobrazbi kaj ležeče, — posejajo prav pridno čitalnico, kjer so jim na razpolago vsi slovenski, nekaj hrvaških in nemških časopisov. Po vsem kulturnem svetu doni klic: »Dajte ljudstvu izobrazbe.« Tujci — Nemci in Italijani, bivajoči med nami, — delajo prav pridno po tem geslu. Ustanavljajo se povsod javne knjižnice in čitalnice, prirejajo se javna predavanja in vzdržujejo javne akademije. — Vse to delajo pošteno in možno prostovoljno in brezplačno, ker nas pusti država v takih zadevah vedno na cedilu. — Naša bistrška »Čitalnica« se je tudi vzdrnila in je otvorila ljudsko knjižnico in javno čitalnico. Dolžnost rodoljubov v Il. Bistrici in okolici je torej, da podpro gmotno ta skromni začetek prosvete v našem okraju; — upamo, da vsak pristopi ter smatra kot sveto dolžnost, podpirati tako potrebno napravo. »Čitalnica« se je postavila na demokratsko stališče, ker ji je na tem, da se zanese duh prosvete tudi v one vrste, ki dosedaj niso kazale zanimanja za to. — Društvo nudi

svojim članom marsikatero ugodnost in dobiček. Ne le, — da so sedanjí prostori elegantni, zračni, čisti in mirni, na razpolago je vsakemu velika izbira časopisov, knjig ter glasovir. V nadi, da postane novi društveni dom pravo družabno ognjišče naše bistriške doline, vabijo se vsi, kojim je kaj ležeče na tem važnem koraku v izobrazbi, — k slavnostni otvoritvi na dan 18. t. m. ter k obilnemu pristopu v podporo naši „Čitalnici“.

Iz Hrastnika. V četrtek, dne 15. avgusta t. l., ob 3. popoldne bo v šoli ustanovni zbor „Narodne čitalnice“. Hrastniški in sosednji Slovenci in Slovenke, udeležite se polnoštevilo tega zbora! Spored: 1. Poročilo osnovnega odbora. 2. Čitanje pravil. 3. Sprejem članov. 4. Volitev predsednika, odbornikov, namestnikov in preglednikov. 5. Slučajnosti in predlogi.

Iz vlaka je padel med postajama Planina in Logatec neki potnik, ki so ga težko ranjenega prepeljali v logaško bolnišnico.

Nesreča z avtomobilom. Pri Hruševju pri Postojni je na državni cesti zadel avtomobil nekega nadporočnika ob cestni kanton in se je njegov sprednji del razbil. Voznik je k sreči odletel v bližnje grmovje, kjer se je samo opraskal.

Iz Medvoda se nam piše: Naš g. Brence v Preski je že večkrat na prižnici povedal, da so tisti, ki govorijo proti veri in duhovnikom — nečistniki. Duhovniki morajo svariti grešnike, nečistniki pa so zato jezni in duhovnike radi tega sovražijo. — Torej, kdor se duhovniku v vseh rečeh slepo ne pokorava, je brezverec in nečistnik. Treba je vse nasprotnike razglasiti za nečistnike, da se jih bodo drugi ljudje ogibali, tako si misli naš Brence. Res ne vemo, ali je zvit, hudoben ali neumen? Pozabil pa je povedati, da je nečistost pravzaprav doma le pri klerikalcih. Ali ni svoj čas župnik tam pri Trstu opravil posel babice, ko se mu je rodilo dete? Ali ve, kako se po borovniško dekline uče za sv. obhajilo? Ali ne ve za nobenega svojega pristasa, ki je prepovedan sad in uha izpod zakonskega jarma? — Duhovnika v cerkvi nihče ne sovraži. V politiki pa je vsak podvržen kritiki, tembolj se duhovnik, ker katoliška cerkev ne sme biti — po besedah Kristusovih — kraljestvo tega sveta. To naj si g. Brence dobro zapomni, pa boga naj zahvali, da niso duhovske suknje prozorne.

Živega kragulja je ujel gosp. Fišer, mizarški mojster iz Kandije, ki je lovil v mestnem logu uovomeškem jerebice.

Življenje je rešil 20letni dijak H. Ribi 13letni deklici Mariji Bajt, ko je padla v Gorici v Sočo. Deklici je šel najprej na pomoč njen 14letni brat, ki je pa utonil pri tem in gaje Ribi mrtvega potegnil na suho.

Ustrelil se je v Trstu 20letni mesar Viktor C. s samokresom v prsi. Rana je smrtonosna.

Tvrda Uličakar & Co. v Trstu prodaja užgalice, katerih polovica čistega dobička je namenjena moški podružnici družbe sv. Cirila in Metoda v Trstu, polovica pa za vzdrževanje slovenske trgovske šole v Trstu. To šolo bo mogoče odpreti že jeseni 1908.

Utočila se je v Trstu 26letna Marija Ostrovska, ko se je kopal pri Škedenju v morju in ji je slabo prišlo.

Na stara leta ženi ušel. V Trstu je ušel svoj ženi Heleni 81letni Jožef Zidarič in vzel seboj denarja in vrednostnih stvari za 3000 K.

Požar. V Trstu je pogorela trgovina s fotografskimi potrebščinami Oskarja Luzzatta. Škode je 40.000 K.

22 metrov dolgo mino bodo zažgali v kamnolomu v Sesslani koncem tega meseca. Porabili bodo zato 15.000 kg. smodnika.

Žrtve Soče. V Soči je utonil 14letni fantič A. Šuligoj 7. t. m. sta utonila v njej, kakor smo poročali, deček in vojak. Prvi je 10letni Ludvik Goljevšček iz Kanala, drugi pa Jožef Čuč iz Dolja na Kranjskem.

Utonil je v Trziču na Primorskem Jožef Furlan iz Svetega na Krasu.

Utopljenja je rešil v Ptuj u knjigovodja Otokar Lavrenčič pekovskega vajenca Matijo Seštana, ki se je kopal v Dravi.

Ponesrečil se je pri kopanju v Kokri finančni paznik J. Hodnik. Skočil je s skale v vodo ter se zadel na glavo tako nesrečno, da si je raztrgal vso kožo z lasmi vred. Smrti ga je rešil baje kranjski urar M. Glavnik.

Ljubico je ustrelil. V Šidu na Hrvaškem se je gostilničarjev sin Oto Kon don smrti zaljubil v lepo domačotakarico Antonijo Stare. Ker je bilo pa dekle hladno proti njemu, dasi ji je obetal zakon, jo je ustrelil v vrat, nato se pa sam javil oblasti.

Predsednik »Zveze jugoslovanskih književnikov in časnika« g. S. S. Bobčev, bivši vseučiliški profesor in odvjetnik v Sofiji, pride 23. t. m. v Ljubljano, da se z »društvo slov. književnikov in časnikov« posvetuje glede prireditve III. jugoslov. književniškega in časniškega kongresa. Kakor smo že poročali, bo ta kongres letos najbrže v Zagrebu.

»Savremenik« priobčuje iz peresa Jos. Regalija študijo o »slovenski moderni«. Pisatelj govori o moderni v slovenski književnosti, o vpo-dobljaljoči umetnosti in glasbi. »Savremenik«, ki je glasilo »Društva hrvaških umetnikov«, je izborno urejevan list, ki posveča vso pozornost tudi slovenski književnosti, zato ga slovenskemu čitačemu občinstvu toplo priporočamo.

Iz Črnuča. Odkar je umrl na Črnuču g. Koblica, ni več miru pri nas. Ko je še živel g. Koblica, ni bilo v 19 letih toliko sovraštva, kakor ga je sedaj v 2 letih, odkar je tu Mekinc. Vsega tega pa je kriva družina Jakopova in farška kuharica. Jakopova družina je od župnika imenovana »sveta družina«, zakaj je sveta, v tem ne bomo razpravljali. Najbolj poštene hiše so sedaj razpite, kakor da bi bili v njih največji razbojniki. G. Mekinc ni prišel na Črnuče past duše in jih napeljevat k bogoljubnemu življenju, ampak prišel je podpihovat strasti in delat sovraštvo. Na prižnici zabavlja na »Narod«, in je ves zelen od jeze, kadar omenja liberalce, ki jih ljubeznivo imenuje »novodobne pagane«. Take otrobe veže župnik na prižnici namesto veronauka. V cerkvi se dela, kot bi bil svetnik, proti ljudem pa je brez sra. Organista je brez vzroka odstavil, da je tarevež sedaj brez službe in brez strehe. G. župnik, morebiti ste sedaj, ko Vas ljudje z vseh strani svare, spoznali, da nimate na Črnuču razven 4 rodov in nekaj starih sameev in samice nobenih prijateljev več. Ker Vam pri Ribču tako ugaja, postavite za ključarja morda Jakopovo in Ribčevo mamo! Ako bode te nadalje uganjali take reči, se Vam lahko pripeti, kakor se Vam je že v St. Vidu, da dobite pred vrati farovski kovčeg s pismom: Odlazite!

»Prostovoljni gasilni društvi« v Trbovljah in Hrastniku priredita povodom 20letnice trboveljskega prostovoljnega gasilnega društva in blagoslovljenja hrastniške društvene zastave v nedeljo, dne 18. avgusta 1907 v Trbovljah veliko slavnost s tem-le sporedom: Na predvečer 17. avgusta bakljada z godbo. Po bakljadi prijateljski društveni večer v dvorani g. Kukenberga. 18. avgusta: Ob 5. uri zjutraj budnica. Med 8. in 9. sprejemanje gostov na kolodvoru in v Gaberskem. Ob 10. slovesna maša. Po maši blagoslovljenje in razvitje društvene zastave. Od 12. do 2. popoldne obedi. — Ob 2. popoldne spreved od Trbovelj do rudnika. Ob 4. popoldne ljudska veselica pred gasilnim domom v Trbovljah. Pri veselici sodeluje polnoštevila »Rudniška godba«. Priglasenih je že 13 gasilnih društev in več pevskih zborov. Na veselicnem prostoru je prirejeno plesišče — streljanje na dobitke, keglišče, vrtiljak za otroke itd. Na večer bengalična razsvetljava in velik umetniški ogenj. Za dobro postrežbo bodo skrbele v šotorih narodne dame. Vstopnina k ljudski slavnosti 30 v.

Velik požar je nastal v noči dne 10. t. m. ob 2. popoldni v skladišču železninske trgovine »Rakusch«. V veliki nevarnosti so bile sosedne hiše Graške in Kovaške ulice in le sreča, da je bilo mirno vreme in za skladiščem visok, proti ognju varen zid, zakaj ogenj je bil tako velik, kakršnega že mnogo let ni bilo v Celju. Škoda je ogromna, seveda je bila zaloga zavarovana.

Ustrelil se je na Reki trgovski potnik Alfred Löwy iz Gorice zaradi nesrečne ljubezni.

Vojak utonil. V Petrinji na Hrvaškem je utonil vojak Anton Pap, ko je kopal psa svojega častnika ter pregloboko zabredel v vodo.

Uboj iz maščevanja. V Lughu na Hrvaškem je Arif Lušija zabodel z nožem sosedo Latifa Hajdarovića, ker sta bila sprta zaradi hiše. Arifa so priprli za 7 let.

Vnuč ubil deda. V Mitrovici na Hrvaškem je Joca Vinković v prepiru zaradi žita z grabljami tako udaril svojega deda po glavi, da se je na mestu zgrudil mrtve. Tudi svojega očeta Aleksa je udaril, a ga ni dosti ranil. Ko je Jovev brat Luka videl, kaj je storil oni, zabodel ga je z vilami v ledja, da gotovo umrje za poškodbami.

Roparski napad na sodnoga pristava. V Vukovaru na Hrvaškem je neznan razbojnik napadel sodnoga pristava W. in mu vzel zlato uro z verižico. W. se je vračal vesel z veselice pozno v noč.

Velikanski požar. V Vukovaru na Hrvaškem je pogorela tvornica „Hungaria“. Zanetila je ogenj iskra iz lokomotive. Škode je okoli 800.000 K.

300 delavcev je brez dela. K sreči se ni noben človek ponesrečil v velikanskem ognju.

Mrtvega so našli na Ljubljanskem polju v obližju bolnišnice za silo v soboto okoli pol 5. ure popoldne delavca Martina Žgajnarja roj. 30. oktobra 1873. leta v Volavljem, pristojnega v Trebelno v Litijemskem okraju. Na lice mesta došli policijski zdravnik g. dr. Illner je konstatoval, da je Žgajnarja zadela srčna kap. Njegovo truplo so prenesli v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

Detelje krade po kozolcih na Ljubljanskem polju neki malopridnež in jo vozi domov, katerega bode treba poučiti, da bode razločeval, kaj je njegovega in tujega.

Odločen odgovor. Ko je v soboto stražnik opozoril nekega hlapca, da ne sme puščati voz na hodnih potih, se je ta odrezal: »Sem jih in jih bodem puščal še naprej!« Skrbelo se pa bode, da njegova beseda ne obvelja.

Po nerodnosti je ubil v soboto ponoči z drogom nek delavec obločnico pred brivnico ga. Jožefa Vlahovića na Bregu in mu prizadejals tem 35 K škode.

Kolo ukradel je danes dopoldne dosedaj še neznan tat izpred neke hiše v Dalmatinovih ulicah tesarju Francetu Grumu. Kolo je »Preziosa«, črno pleskano in je vredno 130 K.

Delavsko gibanje. V soboto se je z južnega kolodvora odpeljalo v Ameriko 40 Hrvatov, večeraj jih je prišlo nazaj pa 380, od katerih se je odpeljalo 220 v Zagreb, 160 pa na Reko.

Izgubljene in najdene reči. Šolski učenec Peter Horn je izgubil bankovec za 10 K. — Tudi kleparski banovec Ivan Šubic je izgubil prost bankovec za 10 K. — Zasebnica ga. Katarina Omaničeva je izgubila zavitek v katerem je imela dva para rokavic in za 8 K perila. — Vincencija Suvičeva je izgubila na glavni pošti bankovec za 100 K, — katerega je našla ga. Amalija Baumejeva. — Železniški spredovnik g. Ignacij Svetec je našel denarnico z manjšo vsoto denarja. — Na južnem kolodvoru je bil izgubljen, oziroma najden medaljon z dvema slikama, steklenica spirita, en četrt kg. semena, dve palici, stara, ženska jopica in črn ženski dežnik. — Gospa Karolina Treova je izgubila zlato zapestnico, vredno 70 kron. — Šolska učenka Minka Rekarjeva je izgubila zlat prstan, vredno 12 K. — Neka gospa je izgubila rjavo denarnico, v kateri je imela 9 kron denarja.

*** Drobne vesti.** Kardinal Svampa, ki je pri zadnji papeževi vakanci imel največ nade, da bo izvoljen, je umrl 10. t. m. v Bolonji, star šele 56 let.

— Roparski napad v avtomobilu. Dunajska policija je izsledila navideznega ravnatelja Steinerja in njegovoga voznika, ki sta hotela umoriti prodajalca Krausa v njegovem avtomobilu. Navedeni ravnatelj Steiner je bil tehnik Hertza, ki je že napravil celo državni izpit na dunajski tehniki. Takoj je priznal zločin. Njegov sokrivce, bivši dijak Brosch, se še skriva.

— Nesreča na železnici. Na lokalni železnici kneza Lubomirskega v Krechowici na Galiskem je zdrknil vlak s tira ter je bilo več oseb ubitih. Podrobnosti še manjkajo.

— Iz Pekinga v Pariz na avtomobilu je prispel ravnokar princ Borghese. V Parizu so mu priredili velike ovacije.

— Družbo sedmih pona-rejalcev denarja so prijeli v Brašu na Sedmograškem. Izdelovali so 20kronske bankovce. Vodja jim je bil bogati mesar Korny.

— Nesreča v gorah. Z Ahornspitze na Solnograškem je padel višji finančni svetnik iz Brna Fr. Mašček ter se ubil.

— Zaradi podražjenja stanarine so bile v soboto v Budapesti velike demonstracije. Demonstrantje so dva policaja hudo ranili s kamenjem, nakar so tudi policaji streljali ter umrtili nekega 13letnega dečka, ranili pa mnogo oseb.

— Strajk poštnih uradnikov se je začel širiti po Severni Ameriki. Samo v Čikagu strajka 800 poštnih in brzojavnih uradnikov.

— Atentat. Vrhovnega nadzornika rumunskih železnic, Mieleseuja je neki bivši uslužbenec, ki je pri železnici prišel od nogo, smrtno obstrlel.

— Boj za glagolico. Škof na otoku Hvaru, Zaninović, je izdal za glagolico pastirsko pismo, ki je kutarje v Vatikanu tako razburilo, da so poklicali škofa v Rim ad audiendum verbum.

* Papirnatke klobuke so si izmislile Londončanke že pred dvema leti, a letos so jih začele nositi tudi Parižanke ter je upanje, da se kmalu udomačijo tudi pri nas. Ker so poceni, nabavijo si jih Parižanke cele za-

loge, da nosijo k vsaki bluzi drug, barvi prilagoden klobuk.

* Proti kačjemu piku. Vseučilišni profesor dr. Riehl je dal izdelati male škatljice, v katerih je v obliki pastil klorovo apno kot najuspešnejše sredstvo proti kačjemu piku. Te škatljice bi morale biti povsod na razpolago, kjer se nahajajo strupene kače, posebno v planinskih zavetiščih, v gostinlah itd. Tudi bi naj imel take pastile vsak sprehajalec, izletnik, turist. Pastile obdrže zelo dolgo svojo zdravilno moč.

* Varujte naravo! Avstrijsko učiteljsko društvo za varstvo živalstva in rastlinstva je izdalo nedavno letake s sledečo vsebino: »Kadar hodite v zeleno naravo, varujte rastlinstvo in živalstvo! Radujte se lepe narave, toda ne oropajte je njenega krása, ne razdirajte in ne trpinčite! Ne odnašajte toliko cvetlic, zadovoljite se z malim šopkom! Ne poško-dujte dreves s trganjem vej in vejic. Kdor lepoto res ljubi, ne bo nikoli zakrivil takega pustošenja. Privočite tičem, metuljem, hroščem, martinčkom in drugim živalim njih kratko življenje in prostost! Tudi najneznatnejša stvarca ima izpolniti v naravi nekaj namen ter bi se rada veselila svojega življenja. Stvar, ki je brez moči, strasti, trpinčiti, pač ni vredno človeka. Bodite usmiljeni, varujte slabe pred sirovostjo nevednežev!«

* Celo mesto je kupil v Ameriki W. Rockefeller, brat slovečega milijardarja. W. Rockefeller ima v državi Washington velikanske nasade, kjer si odpočiva od napornega življenja večkratnega milijonarja. Njegov svet obsega nad 20.000 oral, vendar se je nedavno spomnil, da ima pre-malo sveta za svobodno gibanje. Sklenil je, svoje posestvo razširiti. Toda naletel je na zapreko. Med njegovim in sosednjim velikim posestvom je bilo malo mesto Brandon. Take malenkosti pa seveda ne morejo ovirati ameriškega milijonarja. Mesto je bilo na potu njegovemu prostemu gibanju, zato ga je kratkomalo — kupil. Vsi meščani so se vdali milijonarjevim dolarjem, le eden star meščanin ni hotel prodati za nobeno oeno hiše, v kateri se je rodil in v kateri je hotel tudi umreti. Rockefeller pa ni tratil besed. Ko je bilo mesto njegovo, zaprl je vse ceste, vsa pota in vsako stezico. Vsled tega je bil tmoглаvi edini meščan obsojen, da ni smel stopiti čez svoje zemljišče. Tudi pri sodišču so dali Rockefellerju prav, nakar je bil tudi zadnji meščan primoran se ukloniti oblasti dolarja.

* Milijonarjevo življenje. Mehikanski milijonar Petro Alvarado je dal svoje sloveče zlate in srebrne rudnike La Palmilla nekemu francoskemu sindikatu v najem za 15 let. Najemnina ni znana; najemniki so že imeli ponudbo 12 in pol milijona dolarjev, a so jo oklonili. Alvarado si je napravil iz rudnikov že 150 milijonov dolarjev premoženja ter je tako bogat, da je pred leti ponudil republiku, da ji poplača vse dolgove, kar pa je predsednik Diaz hvaležno odklonil. Neki angleški sindikat mu je ponujal za rudnike 150 milijonov dolarjev, a Alvarado jih ni hotel prodati. Alvarado je šele 37 let star ter je bil prvotno čisto navaden rudar, ki se je s težavo preživljal ob napornem delu. Leta 1901 pa je našel bogate zlate rudnike La Palmilla, ki so najbogatejši na celem svetu. V šestih letih si je nakupil neizmerno bogastvo. Cenujo ga na 200 milijonov dolarjev. Alvarado pa je vkljub tolikemu bogatstvu ostal preprost mož. Na prigovarjenje prijateljev si je sicer zgradil razkošno palačo, toda najrajši živi v goli, hladni kleti. Tu ga je tudi našel nedavno neki angleški dopisnik pri čaši navadnega piva, a sedel je na zaboju, ki je bil poln šampanjskih steklenic, ki pa so mu jih prijatelji izpraznili.

Telefonska in brzojavna poročila

Praga 12. avgusta. Poslanec dr. Herold je govoril na shodu, ki ga je večeraj tu priredila mladočeska stranka o političnem položaju. V svojem govoru je naglašal, da mora češka politika stremiti za tem, da doseže čim največ uspehov. Glede volilne reforme se je izrazil, da ne kaže drugega kakor uvesti novo splošno kurijo, ker bi se volina reforma, sloneča na splošni in enaki volilni pravici gotovo odklonila. Govornik je končno poudarjal potrebo, da bi se sestali vsi češki poslanci v svrhu, da se posvetujejo o volilni reformi in zahtevajo sklicanje dež. zbora.

Praga 12. avgusta. Čas poroča, da bosta španski kralj Alfonz in kraljica Viktorija povodom svojega obiska na Dunaju posetila tudi prestolonaslednika nadvojvodo Frana Ferdinanda na gradu Konopišt. Pri tej priliki obiščeta tudi Prago.

Carigrad 12. avgusta. Porta je na velesile poslala novo okrožnico, v

kateri kaže na izvedeno justično reformo v Makedoniji ter naglašá, da ne more v bodoče sprejeti nobene reforme, ako bi ne bila nasvetovana od poklicanih turških faktorjev.

Petrograd 12. avgusta. Komisija, ki je imela nalogo preiskati nerednosti pri upravi sibirskih železnic, je dognala, da so razni krivci poneverili 10 milijonov rubljev.

Batum 12. avgusta. Parnik „Černomorec“ so na širokem morju napadli roparji in ga oplenili. V boju je bila ubita ena oseba. Roparji so odnesli sabo tudi blagajno, ki je bila na ladji in v kateri je bilo shranjenega mnogo denarja.

Casablanca 12. avgusta. Mesto je strahovito opustošeno. Po ulicah leže kupi mrtvecev, po največ domačinov. Ker nihče ne skrbi za njih pokop, se je bati, da nastane v mestu kaka nevarna epidemija.

Tanger 12. avgusta. Neka angleška oklopnica je priplula semkaj ter pripeljala s sabo 400 beguncev. Begunci so večinoma Židje in se nahajajo v obupnem položaju.

Cambridge 12. avgusta. Včeraj se je tu otvoril kongres esperantistov. Navzoči so delegati iz vseh delov sveta.

London 12. avgusta. Angleški listi javljajo, da se je ameriško-japonski dogovor razbil, ker se japonska vlada protivi sprejeti ameriške pogoje.

Zahvala.

Povodom 22. velike skupščine družbe sv. Cirila in Metoda v Žoh. Žistrici dne 6. avgusta t. l. javlja podpisano vodstvo svoja hvaležna čutila tem potom vsem, ki so pripomogli na ta ali drug način do sijajnega uspeha. Imenoma pa se zahvaljuje preč. gosp. župniku Pibru za prireditve božje službe v prijazni župni cerkvi; dičnemu županu gosp. Arhu ter urlemu nadučitelju gospodu Kumecku za prijazni pozdrav; dragi žestni gospici učiteljici Zemljanovi, ki nas je obsula s šopki in cveticami; vsem zavednim bistriškim občanom za praznični sprejem; vsem častitim damam in gospodičnam, ki so se trudile s prodajanjem razglednic, narodnega koka in družbenih zapok; vsem vodoлюбnim dopušljateljcem poštnih nakaznic in telegramov; vsem častitim zborovalkam in zborovalcem; vsem častitim delegatom naših posameznih podružnic; sploh vsem udeležnikom, ki so usak po svoje sodelovali ob zares slovesnem in prijetnem našem bivanju med častitimi prebivalci narodne in romantične Žoh. Žistric.

Vodstvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani, dne 10. avgusta 1907.

Luka Svetec s. r. prvoim. namestnik.

Poslano. *

Izjavljam, da s Poslanim firme Puc & Komp. v številu 172 „Slovenskega Naroda“ nisem v zvezi in ne razumem, kako si nprajo z mojim imenom delati reklamo. Toliko v pojasnilo.

V Ljubljani, 25. avg. 1907.

Franc Južina.

* Za vsebino tega spisa je uredništvo odgovorno le toliko, kolikor določa zakon.

2677

Poslano.

Kuhano vodo piti v polnem času priporočajo zdravniki in to posebno za odvrnitev nalezljivosti ob epidemijah; vendar kuhana voda sama na sebi ne zadošča našemu okusu in je zatorej treba primesti vodi kaj, kar naredi nje okus prijetnejši. Zato je posebno sposoben Franekov kavini pridatek „Enrilo“, ki zavret na vodi, nato shlajen, s sladkorjem ali brez njega, tvori okusno, izborno sredstvo za pogostitev žeje. Te pijače ni potreba piti mnogo; že po enem kozarcu izgine žeja za več ur, pri tem je pa uživanje te pijače vseskozi zdravju koristno, kuhana voda v zvezi s prijetno grenkim okusom tega naravnega izdelka želodcu prikladna. To sredstvo si more zaradi njegove nizke cene nabaviti vsaka, tudi najubožnejša družina, zakaj mali poskusni zavojček, ki zadošča za 8 litrov zavretka, velja samo 12 vinarjev.

Tri krožnike
za 16 vinarjev

dobre juhe

dobite, če rabite

Knorra jušne klobasice

Knorra grah. klobasice

Knorra postne juhe

à 16 v.

234-2 111

Borzna poročila.

Ljubljanska

Kreditna banka v Ljubljani.

Uradni kurzi dan. borse 12. avgusta 1907.

Maloobsejni papirji.	Dinar	Blag
4 1/2% majska renta	95 85	96 05
4 1/2% srebrna renta	97 35	97 55
4% avstr. krona renta	95 90	96 10
4% zlata	114 55	114 75
4% ogrska krona renta	91 60	91 70
4% zlata	110 —	110 20
4% posojilo dež. Kranjske	98 90	99 30
4% posojilo mesta Spiljet	104 50	105 —
4% Zadar	108 85	109 05
4% bos.-herc. železniško	97 65	98 65
4% češka dež. banka k. o.	95 75	95 95
4% z. pis. ogr. hip. ban.	95 75	96 5
4% z. pis. gal. dež.	99 25	100 25
4% pešt. kom. k. o. z	102 40	103 40
4% z. pis. Innerst.	98 —	99 —
4% z. pis. ogr. cen.	98 —	99 —
4% z. pis. ogr. hip. ban.	99 25	100 25
4% obl. ogr. lokalnih železn. d. dr.	98 50	99 50
4% obl. češke ind. banke	99 75	100 75
4% prior. lok. želez. Trst-Poreč	99 80	100 80
4% prior. dolenskih žel.	99 75	100 75
4% prior. juž. žel. kup.	295 70	297 0
4% avstr. pos. za žel. p. o.	100 —	101 —
Srečke	146 75	148 75
Srečke od l. 1860/	245 50	249 50
od l. 1864	130 —	141 —
izske	138 50	141 50
zem. kred. I. emisije	267 —	273 —
II.	231 —	237 —
ogr. hip. banke	98 50	104 50
srbske a frs. 100 —	183 50	184 50
turške	90 25	92 25
Basitika	425 —	431 —
Kreditne	84 —	88 —
Inomoške	89 50	93 50
Krakovske	60 —	64 —
Ljubljanske	43 75	45 75
Avstr. rdeč. križa	76 —	78 —
Ogr.	68 —	72 —
Rudolfove	85 5	89 50
Salcburške	446 —	452 —
Dunajske kom.	151 50	151 50
Delnice	652 85	653 85
Južne železnice	730 —	730 —
Državne železnice	643 75	654 75
Avstr.-ogr. banke deln.	747 —	750 50
Avstr. kreditne banke	241 —	242 —
Ogrske	730 —	732 —
Zivnostenske	589 50	590 50
Premogokop v Mostu (Brux)	2590 —	2597 —
Alpinske montan	537 50	538 50
Praške žel. ind. dr.	264 —	260 —
Rima-Murányi	470 —	474 —
Trboveljske prem. družbe	189 —	192 —
Avstr. orožne tovr. družbe	11 85	11 86
Češke sladkorne družbe	19 13	19 13
C. kr. cekin	25 46	25 53
20 franki	13 95	14 07
20 marke	117 87	117 80
Sovereigns	95 65	95 99
Marke	2 63	2 63
Laski bankovci	4 84	5 —
Rubliji		
Dolarji		

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 10. avgusta 1907.

Forma.

Pšenica za oktober	za 50 kg K	11 67
Rž	50	9 06
Koruzna	50	6 90
ma 1908	50	6 89
Oves	50	8 33

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 306 Srednji srečni tlak 756 0 mm

avgust	Uas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v C°	Vetrovi	Nebo
10.	9. av.	734 0	23 5	brezvetrno	jasno
11.	7. aj.	735 4	18 4	sr. jrvzh.	del. jasno
	8. pop.	735 4	21 1	sr. svzhod	del. oblac.
12.	9. zv.	739 3	19 4	sr. szah.	oblačno
	10. zv.	741 1	19 1	brezvetrno	oblačno
	2. pop.	740 9	21 0	sl. svzh.	oblačno

Srednja predvečernja in večerajšnja temperatura: 24 8° in 22 3°; norm.: 19 3° in 19 2° Padavina v 24 urah 0 0 mm in 0 0 mm.

V nedeljo popoldne nežihta na severu, zvečer močno bliskanje.

2700

Augusta Nigrin roj. Dim zasebnica

po dolgi, mučni bolezni, 10. t. m. ob 12. ponoči previdena s sv. zakramenti za umirajoče, v starosti 77. let mirno v Gospodu zaspala.

Pozemski ostanki drage rajnice se prepeljejo danes ob 6. popoldne iz hiše žalosti, Kolizej št. 12, na pokopališče k Sv. Križu.

Sv. maše posmrtnice se bodo služile pri č. oo. frančiškanih.

V Ljubljani, 12. avgusta 1907.

Ida Kušan roj. Nigrin, Marija Tekavčič roj. Nigrin, Vela Nigrinova, Matilda Bralbohatty rojena Nigrin, Gizela Floré roj. Nigrin, hčere. — Vinko in Dragotin, sinova. — Vsi vnuki, vnukinje in pravnuki.

Vsem sorodnikom, prijateljem in znancem naznanjamo prežalostno vest o bridki izgubi iskreno ljubljene, nepozabne matere, oziroma tašče in stare matere, gospe

Doroteje Jerovec

katera je dne 10. avgusta t. l., ob 6. uri popoldne, previdena s svetotajstvi sv. vere, v 82. letu svoje dobe izdihnila blago svojo dušo.

Zemeljski ostanki predrage rajnice se bodo prepeljali danes, dne 12. avgusta t. l. ob 4. uri popoldne iz hišnice, Radečkega cesta, na pokopališče k Sv. Križu k večnemu počitku.

Sv. maše zadušnice se bodo služile v raznih cerkvah.

Bodi ji blag spomin.

V Ljubljani, dne 12. avg. 1907.

Amalija Jerovec hči. — Pavel Jerovec, c. kr. finančni tajnik, sin.

Fina Jerovec roj. Štrukelj, snega.

— Pavel Jerovec, vnuk. 2698

Zahvala.

Ob nenadni izgubi naše ljubljene hčerke, ozi. sestre in tetke gospice

Rafaele Česnikove,

poštarice v Št. Vidu pri Ptuj,

umrla dne 5. t. m., izrekamo za izkazano sočutje ozi. za mnogobrojno častice spremstvo pri pogrebu vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in drugim udeležnikom svojo priskočno zahvalo. Osobito pa zahvaljujemo za vso veliko prijaznost in poklonitev krasnih vencev velečene rodbine Friedel, Klenovšek, Krein, Kušar, Schosterski, Tombah i. dr. slavno bratno društvo v Jurovcu, občine Jurovec, Pobrež in Vreja, požrtvovalna šentvidska dekleta in g. župnika za ganljivo nagrobni govor. Bog povrni vsem ljubav, ki so jo izkazali v tako veliki meri ljubljene pokojnici.

V Knežaku, dne 10. avg. 1907.

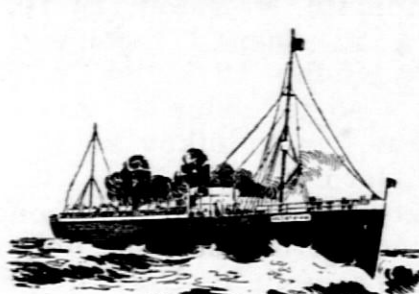
2691 Rodbina Česnikova.

Elegantno

stanovanje z balkonom

obstoječe iz 5 sob, sobe za služkinjo, kopalne sobe s pritliklinami in z električno razsvetljavo; razgled v park, se odda za novembrov termin.

Natančneje pove hišnik v Dalmatinovih ulicah št. 7. 2681-2

Samo 6 dni Havre-New York

Francoske prekomorske družbe.

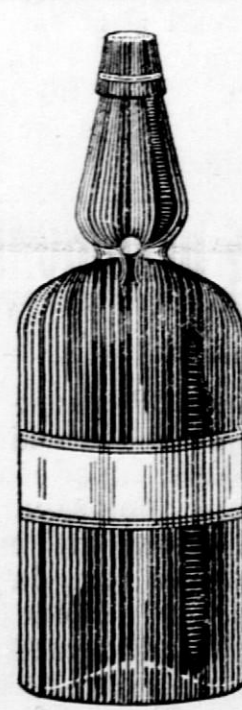
Edina najkrajša črta čez

Basel, Paris, Havre v Ameriko.

Veljavne vozne liste in brezplačna pojasnila daje za vse slovenske pokrajine samo 4626-36

Ed. Šmarda

oblastveno potrjena potovalna pisarna Ljubljana Dunajska cesta 18 Ljubljana v novi hiši „Kmetke posojilnice“, nasproti gostilne pri „Figovcu“.

Bolte Gašpar

Ljubljana, Rimska cesta 17

priloga slavnemu občinstvu

svoje sodavičarske izdelke, posebno iz zajamčeno pristnega malinčnega soka, proizvajane pokalice (kraherle) in limonade.

2697-1

Za časa legarja (tifusa) se zdravniško priporoča sodavica.

Zahvala.

Za izkazano srčno sočutje povodom boleznij in smrti naše preljube soproge ozi. matere, sestre, tete, tašče, prababice in svakinje gospe

Ane Jeran roj. Mali

kakor tudi za mnogoštevilno spremstvo pri pogrebu ter za darovane prekrasne vence izrekamo tem potom vsem sorodnikom prijateljem in znancem našo najiskrenejšo zahvalo.

V Kranju, dne 12. avg. 1907.

2699

Zalujoči ostali.

Kolo

še novo, se ceno prodaja.

Več pove J. OBLAK, šelenburgove ulice št. 1. 2656-3

Spretna prodajalka

se sprejme takoj v modni trgovini

A. Šinković, Glavni trg. 2694-1

Izprašan

strojevodja

želi premeniti službo. Vešč je tudi strojnega ključavničarstva in montiranja. Naslov pove iz prijaznosti upravn. „Slov. Naroda“. 2693

Nova hiša

v okolici Ljubljane s pekarijo in prodajalno se takoj iz proste roke prodaja. 2674-2

Naslov pove upr. „Slov. Naroda“.

Išče se dobra

kuharica

vsaj malo nemščine vešča. Pogoji zelo ugodni. 2686-2

Naslov: M. Hamerlic, k. serb. Hofapotheke Meran.

Gospodična

absolventinja trgovskega tečaja z izvrstnimi izpričevali, večša slovenskega in nemškega jezika ter vsega v to stroko spadajočega kakor tudi stenografije in strojepisa z daljšo prakso, išče službe v kaki pisarni ali kontorju.

Ponudbe naj se blagovolijo poslati na naslov: „Kontoristinja“ poste restante Zagorje ob Savi. 2670-2

Trgovec

izvežban v vseh strokah trgovskega stanu zlasti pa v kuščiji z mešanim blagom in špecerijo, 30 let star, ki je služboval na Kranjskem in Štajerskem ter je bil na Dunaju nekaj časa samostojen išče službe.

Dopisni in ponudbe naj se pošiljajo na Antona Krisper, Celje, poste restante. 2680-2

Kavarna „Leon“

V Ljubljani

na Starem trgu št. 30

vsak torek, sredo, četrtek

soboto in nedeljo

vso noč odprta.

Z odličnim spoštovanjem

Leo in Fani Pogačnik.

2696-1

Oklic

Oprav. stev. A I 531/7 20

s katerim se sklicujejo sodišču neznanu dediči.

C. kr. okrajno sodišče v Ljubljani, odd. I. naznanja, da je umrla dne 19. julija 1907. l. Josipina Steiner, roj. ? pis. pristava vdova iz Ljubljane, Poljanska cesta št. 15 ne zapustivši nikake naredbe poslednje volje.

Ker je temu sodišču neznanu, ali in katerim osebam gre do njene zapuščine kaka dedninska pravica, se pozivljajo vsi tisti, kateri nameravajo iz kate rega koli pravnega naslova zahtevati zapuščino zase, da naj vopovedo svojo dedninsko pravico v enem letu od spodaj imenovanega dne pri podpisnem sodišču in se zglase izkazavši svojo dedninsko pravico za dediče, ker bi se sicer zapuščina, kateri se je med tem postavil za skrbnika gospod Ivan Stiene, c. kr. davčni pristav v pok. v Ljubljani, obravnavala z onimi, ki se zglase za dediče in izkažejo naslov svoje dedninske pravice, ter se jim prisodila, dočim bi zasegla nenastopljivi del zapuščine, ali če bi se nikdo ne zglasil za dediča, celo zapuščino država kot brezdedično.

C. kr. okrajno sodišče v Ljubljani,

oddelek I., dne 3. avgusta 1907.

Einspieler.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. maja 1907. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.:

4-58 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Trbiž (Samo ob nedeljah in praznikih od 2. junija do 8. septembra.)
7-05 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica, Trst d. z., Trbiž, Beljak, Celovec.
7-07 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
9-05 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga. (Samo od 1. junija.)
11-40 predpoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Celovec, Trbiž.
1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Straža-Toplice, Kočevje.
3-45 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.
7-10 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Rudolfovo, Kočevje.
7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Beljak, Celovec, Praga, Trbiž.
10-40 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica dr. žel., Trst dr. žel., Beljak, Trbiž.
Dohod v Ljubljano juž. žel.:
8-37 zvečer. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevja.
8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Trbiža, Prage, Celovca, Beljaka, Gorice dr. žel., Trsta dr. žel.
Dohod v Ljubljano juž. žel.:
11-50 ponoči. Osebn. vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka, Gorice dr. žel., Trsta dr. žel.
6-58 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža, Gorice dr. žel., Trsta dr. žel.
8-34 zjutraj. Osebn. vlak iz Kočevja, Rudolfovega.
11-15 predpoldne. Osebn. vlak iz Trbiža, Prage, Celovca, Beljaka, Gorice.
2-32 popoldne. Osebn. vlak iz Straže-Toplice, Rudolfovega, Kočevja.
4-36 popoldne. Osebn. vlak iz Trbiža, Celovca, Beljaka, Gorice dr. žel., Trsta dr. žel.
6-50 popoldne. Oseb. vlak iz Jesenic, Prage, Celovca, Beljaka. (Samo od 1. junija.)

Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:

7-28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.
2-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.
7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.
10-50 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo ob nedeljah in praznikih.)
Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:
6-46 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
10-59 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika.
6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo ob nedeljah in praznikih.)

(Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje-evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

„SLAVIJA“

vzajemno zavarovalna banka v Pragi.

Rez. fond: 38,242.074 78 K. Izplačane odškodnine in kapitalije 91,936.993 72 K.

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

s vseslovesno avstrijsko-narodno upravo.

Vsa pojasnila daje:

Generalni zastop v Ljubljani, čigar pisarne so v lastni bančni hiši v Gospodskih ulicah št. 12.

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživlje in smrt s manjšajočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

Zavaruje poslopja in premičnine proti požarnim škodam po najnižjih cenah. Škode cenjuje takoj in najkulantneje. Uživa najboljši sloves, koder posluje.

Dovoljuje iz čistega dobička izdatno podporo v narodne in obšokoristne namene.